

ความรักระหว่าง พ่อลูก กับ ลูกพ่อ

นำเสนอเมื่อ : 10 พ.ย. 2552

ชายแก่วัยเลย 60 คนหนึ่งคุยกับลูกชายที่เพิ่งกลับมาเยี่ยม หลังจากแต่งงานและย้ายครอบครัวออกไปไม่กี่ปี
ชายแก่...แจ๊ค (ชื่อลูกชาย) นั่นอะไรลูก เห็นลางๆ
แจ๊ค...อ้อ วัวแหะพ่อ

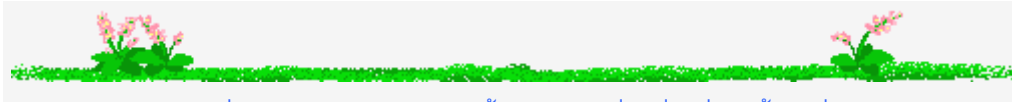
... ผ่านไป 2-3 นาที ...
ชายแก่...แจ๊ค นั่นอะไรลูก
แจ๊ค...วัว ตัวเดิมนั้นแหละพ่อ ยังไม่ไปไหนเลย

... ผ่านไปอีก 2-3 นาที ...
ชายแก่...แจ๊ค นั่นอะไรอีกลูก
แจ๊ค...(เริ่มมีอาการหงุดหงิด) วัวพ่อวัว วัวตัวเดิมที่เพิ่งถามนั่นแหละ

... เวลาผ่านไปอีก 2-3 นาที ...
ชายแก่...แจ๊ค นั่นอะไรลูก
แจ๊ค...เอะพอนี้ยังไฉนะ ถามซ้ำๆซาก ผมจะบอกครั้งสุดท้ายแล้วนะว่าวัว

... ผ่านไปอีก 2-3 นาที ...
ชายแก่...แจ๊ค นั่นอะไรลูก
แจ๊ค...โอ้ย ! พ่อเลอะเลือนแล้ว คุณไม่รู้เรื่อง ผมไม่คุยกับพ่อแล้ว

... แล้วแจ๊คก็ผละจากพ่อไปอย่างอารมณ์เสียเป็นที่สุด ...

... เวลาผ่านไป จวบจนตอนเย็น ได้เวลาอาหารค่ำ เมื่อไม่เห็นผู้เป็นพ่อลงมา แจ็คจึงเดินไปที่ห้อง ฌ ที่นั่น เขาได้พบชายแก่คนหนึ่งนั่งเหม่อลอย ข้างๆมีโต๊ะรีเกาญเลมหนึ่งที่เพิ่งเขียนบันทึกในวันนี้เสร็จ

แจ็คถือวิสาสะเข้าไป อ่าน ความว่า...

“ครั้งหนึ่งเมื่อ 30 ปีมาแล้ว **เรามีลูกชายคนหนึ่งที่เรารักมาก** เราตั้งชื่อเค้าเองว่า...**แจค** ในวันที่อากาศแจ่มใสวันหนึ่ง ตอนนั้น แจคกำลังพูดโต้เถียงทีเดียว เราพาเค้าไปนั่งที่สวนหลังบ้าน

พอดีมีวิวผ่านมา... แจคถามเราว่า พ่อ นั่นอะไร...วิวใ้ลูก เราตอบ เวลาผ่านไปอีกไม่ถึง 1 นาที แจคก็ถามคำถามเดิมเราอีก เราก็ตอบเช่นเดิมอีก เป็นอย่างน้อยอยู่ถึง 25 ครั้ง...

เราไม่รู้สิ๊กเบื่อหน่ายเลยที่จะ ตอบคำถามเดิมๆเหล่านั้น เรา กลับรู้สึกดีใจอย่างที่สุดที่ลูกสนใจเราอย่างไม่เบื่อหน่าย....

แต่ ในวันนี้ ฌ ที่แห่งเดิม คน 2 คน ที่เคยถามคำถามเดียวกัน หากแต่เราเป็นฝ่ายถาม แจคเป็นคนตอบ... เพียง 5 ครั้งเท่านั้น ลูกก็ตวาดเรา หาวาเราเลอะเลือน รังเกียจแมแต่จะคุยกับเรา ต่อไป

ขอบคุณสกีตดอมคอม